

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-בשלושה פרקים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
אי מה משרת בעל מום לא. אף כהן מברך בעל מום לא		ז													
הא איתקש לנוזר.		!													
ומאי חזית דמקשת לקולא, אקיש לחומרא		ז											◇		
אסמכתא נינהו מדרבנן, ולקולא.		!											◇		
אלו הן מעמדות לפי שנאמר צו את בני ישראל כל.													■	◇	<
מאי קאמר?													^		
הכי קאמר: אלו הן מעמדות. ומה טעם תיקנו מעמדות - לפי שנאמר (במדבר כ"ח) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי והיאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גבול? התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבעה משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלים של כהנים ושל לויים ושל ישראלים. הגיע זמן משמר לעלות - כהנים ולויים עולין לירושלים.													!	◇	
עשרים וארבעה משמרות בארץ ישראל, ושנים עשרה ביריחו.	תנו רבנן:													■	◇
שנים עשרה ביריחו? נפישן להו טובא														ז	
אלא: שנים עשרה מהן ביריחו. הגיע זמן המשמר לעלות, חצי המשמר היה עולה מארץ ישראל לירושלים, וחצי המשמר היה עולה ליריחו כדי שיטפקו מים ומזון לאחייהם שבירושלים.														!	◇
כהנים ולויים וישראלים מעכבין את הקרבן.	רב יהודה אמר שמואל:													■	◇
כהנים ולויים וכלי שיר מעכבין את הקרבן.	במתניתא תנא רבי שמעון בן אלעזר:													■	◇
במאי קמיפלגי?														^	
עיקר שירה בפה	מר סבר: [שמואל]													■	◇
עיקר שירה בכלי.	ומר סבר: [רבי שמעון בן אלעזר]													■	◇
משה תיקן להם לישראל שמונה משמרות. ארבעה מאלעזר וארבעה מאיתמר. בא שמואל והעמידן על שש עשרה, בא דוד והעמידן על עשרים וארבעה, שנאמר: (דברי הימים א' י"ו) בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד.	רב חמא בר גוריא אמר רב:													■	◇
משה תיקן להם לישראל שמונה משמרות, ארבעה מאלעזר וארבעה מאיתמר. ובא דוד ושמואל והעמידן על עשרים וארבעה, שנאמר: (דברי הימים א' ט') המה יסד דוד ושמואל הראה באמנתם	מיתבי:													ז	◇
הכי קאמר: מיסודו של דוד ושמואל הרמתי העמידום על עשרים וארבע.														■	◇
משה תיקן להם לישראל שש עשרה משמרות, שמונה מאלעזר ושמונה מאיתמר, וכשרבו בני אלעזר על בני איתמר חלקום והעמידום על עשרים וארבעה, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ד) וימצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה, ואומר: (דברי הימים א' כ"ד) בית אב אחד אחוז לאלעזר ואחוז אחוז לאיתמר.	תנאי אידך:													■	◇
מאי ואומר?														ז	
וכי תימא: כי היכי דנפישו בני אלעזר, הכא נמי דנפישו בני איתמר - שמונה מעיקרא ארבעה הוול? תא שמע: בית אב אחד אחוז לאלעזר ואחוז אחוז לאיתמר.														!	◇
תויבתא דרב חמא בר גוריא														ז	
תנאי היא, ואנא דאמרי כי האי תנא דאמר שמונה.	אמר לך רב חמא בר גוריא:													!	◇
ארבעה משמרות עלו מן הגולה, ואלו הן: ידעיה, חרים, פשחור, ואימר.	תנו רבנן:													■	◇
עמדו נביאים שביניהם וחלקום והעמידום על עשרים וארבעה. בללום ונתנום בקלפי, בא ידעיה ונטל חלקו וחלק חבריו - שש. בא חרים ונטל חלקו וחלק חבריו - שש, וכן פשחור, וכן אימר.														■	◇
וכן התנו נביאים שביניהם, שאפילו יהויריב ראש משמרת עולה - לא ידחה ידעיה ממקומו, אלא ידעיה עיקר ויהויריב טפל לו.														■	◇
וישראל שבאותו משמר מתכנסין בעריתן וקורין במעשה בראשית.														■	◇
מנהני מילי?														^	

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-בשלושה פרקים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (בראשית ט"ו) ויאמר ה' אלהים במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבוננו של עולם שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לא. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משלשת ועזו משלשת וגו'. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני - מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.	רבי יעקב בר אחא אמר רב אסי:											כז:
אנשי מעמד היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון, ואנשי משמר מתכנסין לבית הכנסת, ויושבין ארבע תעניות: בשני בשבת, בשלישי, ברביעי, ובחמישי. בשני - על יורדי הים, בשלישי - על הולכי מדברות. ברביעי - על אסכרא שלא תיפול על התינוקות, בחמישי - על עוברות ומיניקות. עוברות - שלא יפילו, מיניקות - שיניקו את בניהם. ובערב שבת לא היו מתענין מפני כבוד השבת, קל וחומר בשבת עצמה.	תנו רבנן:											כז:
באחד בשבת מאי טעמא לא?												כז:
מפני הנוצרים.	רבי יוחנן:											כז:
מפני שהוא שלישי ליצירה.	רבי שמואל בר נחמני:											כז:
מפני נשמה יתירה.	ריש לקיש:											כז:
נשמה יתירה ניתנה בו באדם בערב שבת, במוצאי שבת נוטלין אותה ממנו, שנאמר (שמות ל"ד) שבת וינפש - כיון ששבת וי אבדה נפש.	דאמר ריש לקיש:											כז:
ביום הראשון בראשית ויהי רקיע.												כז:
בראשית בשנים, יהי רקיע - באחד.	תנא:											כז:
בשלמא יהי רקיע באחד - תלתא פסוקי הוו, אלא בראשית בשנים חמישה פסוקי הויין												כז:
הקורא בתורה אל יפחות משלשה פסוקים	ותנאי:											כז:
דולג	רב:											כז:
פוסק.	שמואל:											כז:
ורב דאמר דולג, מאי טעמא לא אמר פוסק?												כז:
כל פסוקא דלא פסקיה משה - אנן לא - פסקינן ליה.	קסבר: [רב]											כז:
פוסק	שמואל:											כז:
ומי פסקינן?												כז:
צער גדול היה לי אצל רבי חנינא הגדול ולא התיר לי לפסוק אלא לתינוקות של בית רבן. הואיל ולהתלמד עשוין.	והאמר רבי חנינא קרא:											כז:
ושמואל												כז:
התם טעמא מאי - משום דלא אפשר, הכא נמי - לא אפשר.	[שמואל]											כז:
פוסק	שמואל:											כז:
מאי טעמא לא אמר דולג?												כז:
גזירה משום הנכנסין, וגורה משום היוצאין.	[שמואל]											כז:
פרשה של ששה פסוקים קורין אותה בשנים, ושל חמשה ביחיד.	מיתבי:											כז:
ואם הראשון קורא שלשה - השני קורא שנים מפרשה זו, ואחד מפרשה אחרת.	[ת"ק]											כז:
שלשה, לפי שאין מתחילין בפרשה פחות משלשה פסוקין.	יש אומרים:											כז:
למאן דאמר דולג - לידלוג, ולמאן דאמר פוסק - ליפסוק												כז:
שאני התם דאית ליה רווחא.												כז: